

Poština plačana v gotovini!

ODVETNIŠKA PISARNA

Uredništvo in upravništvo
Wildenrainerjeva ul. 15/III.
Dopisi morajo biti podpisani
in frankovani.

**GLASILO ODVETNIŠKEGA IN NOTAR-
SKEGA URADNIŠTVA ZA SLOVENIJO**

— Izhaja vsak mesec. —
Naročnina stane za celo
leto 48 dinarjev. — Po-
samezna številka 4 dinarje.

Štev. 8.—12.

V Mariboru, mesca decembra 1927.

Leto XIV.

Vsebina: 1. Poziv k sodelovanju s sliko Zofke Kveder-Demetrovič. 2. Ven s penzionisti. 3. Občni zbori. 4. Izlet sodnih uradnikov v Novo vas pod Pohorjem. 5. Iz Ptuja s sliko ptujske skupine. 6. Iz pisarniške prakse. 7. Razne vesti.

Poziv k sodelovanju.

Qui laborat orat. (Kdor dela, moli.)

Bodimo budni in delavni, da nas čas ne prehití in ne zapademo brezdelju.

V prvi vrsti naj veljajo te besede društvenim članom za točno izvrševanje naše poklicne službe, ki je temelj naši existenci. Takoj na to pride na vrsto delo za naša strokovna društva, ki naj utrdijo naš stanovski položaj ter bodo obramba naših interesov. V tretji vrsti posvetimo naše delovne moči prosvetnemu in kulturnemu delu, da bodemo tudi mi deležni splošne naobrazbe ter postanemo koristen član človeške družbe.

Ako se bode vsak član našega društva v polni meri zavedal teh svojih dolžnosti, bode bilanca društvenega delovanja prihodnje leto nad vse sijajna. Uredništvu našega stanovskega glasila ne bode več treba na uvodnem mestu nasloviti prošnje na sodelovanje, temveč bode v prijetnem položaju, da bode na številne sodelavce naslovilo prisrčno zahvalo in zaslužen pohvalo za požrtovalno sodelništvo.

Naši društveniki bi se morali v večji meri zavedati pomena in moči našega strokovnega glasila. Da bode glasilo pisano v duhu časovnih potreb in bode prinašalo tako snov, ki jo naš pokret v vsakokratnem položaju zahteva, da bode list na strokovni in znanstveni podlagi urejevan, odvisno je od pridnosti in števila sodelavcev.

Naše društvo nima plačanih funkcionarjev. Nikdo ne prejema honorarjev. Ne predsednik, tajnik, blagajnik in tudi ne urednik. Vsi vršijo društvene naloge prostovoljno in sicer v onem pičlo odmerjenem času, ki še preostaja posameznikom po zadostitvi dolžnosti v poklicni službi. Često pa je ta prosti čas izčrpan vsled vsakodnevnih dolžnosti nasproti lastni družini, po številnih opravkih in funkcijah, katere imajo posamezniki vršiti v prostem času v drugih društvih na prosvetnem, političnem, športnem ali drugem polju.

Naši priznani zmožni sodelavci se navadno oprostijo s tem, da so ne le v poklicni službi, temveč tudi drugod preveč zaposleni in vsled tega dan za dnevom tako izčrpani, da ne zmorejo intenzivnega dela za lastno organizacijo, zlasti pa ne obračajo večje pažnje in brige na svoj stanovski list.

Gotovo je bilo iskati vzroka v tem, da društvo nima plačanega tajnika in ne honoriranega urednika. Tak funkcionar bi si seveda moral razdeliti čas tako, da bi posvetil vso pažnjo razvoju organizacije ter negoval vse potrebe našega glasila.

Ako bi bilo odvetniško in notarsko uradništvo vsaj po Sloveniji celotno organizirano, šteje bi naše organizacije nad 500 rednih članov, oz. članic in ako bi vsi gg. šefi in koncipijenti naš list podpirali, lahko bi »Odvetniška pisarna« izhajala v 1000 izvodih. V tem slučaju bi bilo možno vsaj tajnika ali urednika honorirati in očitki glede nepopolnosti glasila bi sami od sebe odpadli.

Tako pa je po mariborski oblasti organiziranih le nekaj nad 100 članov in za društveno glasilo plačuje naročnino s podporniki vred največ 200 naročnikov, vse ostale številke »Odvetniške pisarne« so neplačane.

V ljubljanski oblasti odvetniško in notarsko uradništvo sploh ni organizirano (društvo v Ljubljani prav nič ne deluje) in tudi število naročnikov je onkraj Save malenkostno in še ti so po večini gg. notarji in odvetniki.

Pa ne da bi kdo mislil, da se dotični naši kolegi baš za list »Odvetniška pisarna« ne brigajo, da so pa morda sicer borbeni? Žal, da tudi tega ne moremo zaznamovati.

V Ljubljani izhaja že več let »Organizator«, glasilo Zveze društev priv. nameščencev po Sloveniji (v katero je včlanjeno tudi naše in celjsko društvo). V beli Ljubljani izhaja v novejšem času še drug strokoven list »Privatni nameščenec« (glasilo Saveza priv. namještenika v Zagrebu), pa tudi pri dotičnih listih ne sodeluje odvetniško in notarsko uradništvo ljubljanske oblasti in se niti ne udeležuje številnih sej in skupščin, ki se vrše v Ljubljani med članstvom ostalih strok priv. nameščentstva in katere morajo vsled tega delegati naše organizacije iz Maribora in Ptuja posečati, ker bi sicer naš stan tozadevno ne bil zastopan.

Iz vseh teh razlogov smo navezani na štedljivost in lastno požrtvovalnost, kar naj služi v našo opravičbo. Apeliramo opetovano na uvidevnost naših čislanih naročnikov, ako list ni na oni višini, kakor bi marsikdo — mi pač v prvi vrsti — želeli.

Vkljub neštetim oviram pa je naše društvo »Odvetniško pisarno« redno vsako leto od pričetka, t. j. od 1. novembra 1921 dalje izdajalo, četudi po več

številkk skupaj. Le na ta način in ker delujejo društveni funkcionarji brezplačno, je bilo možno, da izkazuje letos društvena blagajna nad 40.000 Din čistega premoženja. Društvo pa je vkljub temu izdalo dosedaj za brezposelne podpore in pogrebne stroške nad 10.000 Din, za tisk lista nad 25.000 Din in je krilo vse ostale izdatke.

Iz poročil nekaterih organizacij, ki zaposlujejo plačanega tajnika in urednika, razvidimo, da je tozadevna režija v primeru z društvenimi dohodki nekaterih društev naravnost ogromna ter po nekod že ogroža društvene fonde, ki so namenjeni članstvu za brezposelne podpore, pogrebne stroške itd.

Naše društvo tudi za prihodnje leto ne name-rava prikrajšati društvenega premoženja s tozadevno režijo. Prej ko slej stojimo na stališču, da ima vsak član redno prispevati določene zneske, od zmožnih — zlati starejših članov obojega spola — pa pričakujemo požrtvovalnega sodelovanja, ki je edino zdrava podlaga in poroštvo za razmah društva in razvoj glasila.

Naj bi nam bili za vzgled oni požrtvovalni organizatorji, kateri vodijo pokret zasebnega nameščenstva na sploh in katere lahko spoznamo, ako zasledujemo njih plodonosno delovanje v stanovskih listih »Organizator« v Ljubljani, »Organisation« na Dunaju, »Privatni Nemještenik« in »Glasnik« v Zagrebu itd.

Starejši pisarnovodje naj bi nadomestovali yrzel, ki je nastala v vrstah naših delavcev s smrtjo našega tovariša

JAKA ŠTOK-a, pis. ravnateljica v Trstu.

Tudi on je bil v pisarni in s privatnimi posli preobložen. Vendar je našel čas, da se je pred vojno odlično udeleževal z živo in pisano besedo v prid naših organizacij.

Po vojni imamo računati z ženskim naraščanjem. Mnoge odslužijo z novim letom že 10 letno dobo po odvetniških in notarskih pisarnah. V teh letih zamogle so si pridobiti poleg pisarniške kvalifikacije tudi dobro podlago za samostojno razmišljanje in osebno presojo.

Ako vzdržujemo enakopravnost, da ni v pisarni nikake razlike med moškim in ženskim uradništvom — potem mora ženski svet deliti z moškimi dobro in zlò usodo tega stanu.

Ker so ženske pis. moči mlajše, bodo sad organizacij (kakor pokojninsko in bolniško zavarovanje, nedeljski počitek, 7urnik itd.) v obilnejši meri in daljšo dobo uživale kot moški, ki so že v letih, mlajšega moškega naraščaja pa sploh ni.

Pričakujemo, da se naše kolegince tudi pri stanovskem glasilu aktivno udeležujejo ter s pisano besedo pokažejo smer, v kateri se naj v listu vodijo razprave v prid ženskega poklicnega pokreta.

Naj posnemajo gledé neumornega delovanja, hotenja za višjimi cilji in jeklene vstrajnosti našo nek-dajno kolegincjo

ZOFKO KVEDER.

Zofka Kveder

Ko so se pisalni stroji še le pričeli uvajati v odvetniške pisarne, ko so sodišča uradovala pismeno še po stari proceduri, ko so številni uradniki v odvetniških pisarnah prepisovali obsežne duplike, replike itd., takrat in sicer leta 1896 vstopila je komaj 18 letna Zofka Kveder, hči občinskega tajnika, v obsežno pisarno dr. Ivana Šušteršič-a, odvetnika v Ljubljani, kot strojepiska.

Popolnoma sama navezana (z borno plačo je skrbela še za svojega brata), je po uradnih urah v podstrešni sobici — osamljena — razmotrivala brezupen poklic odvetniškega uradništva. Takrat ni bilo 7 urnika, ne nedeljskega počitka, bolniška blagajna se je nahajala v povojih, o pokojninskem zavarovanju ni bilo ne duha ne sluha, odpovedne dobe niso bile zakonito zaščitene, sploh je bil odvetniški uradnik takrat brezpraven, popolnoma odvisen od šefove dobre ali slabe volje. Mlada Zofka je kmalu uvidela, da pri advokaturi ni nikake bodočnosti.

Da preživi sebe in bratca, pričela je pridno pisateljati. Iz začetka je pošiljala raznim listom dopise in članke. Zbog njene nenavadne nadarjenosti pa so se začeli po raznih časopisih množiti njeni podlistki, o katerih se je kritika pohvalno izražala.

Zapustivši odvetniško pisarno v Ljubljani, smo jo leta 1899 in pozneje videli v Trstu, kjer se je izpopolnjevala s samoukom ter stopala kot organizatorica in pisateljica od stopinje do stopinje. Še se je udeležila ustanovnega občnega zbora I. skupine društva odvetniških in notarskih uradnikov v Trstu. Potem pa se je posvetila izključno pisateljski stroki in zaslovela tudi čez državne meje kot odlična pisateljica.

V Trstu se je priučila italijanščine, nakar je razvijala svoje talente ter z občudovanja vredno energijo zasledovala svoje cilje. Besedo »beatj possidentes« poznala je le v svojih romanih in pripovedkah. Življenska pot jo je često peljala čez trnje, okušala je britkost »Golgot«, toda vstrajala je in doživela tudi solčne dneve.

Rodila se je v Ljubljani 22. aprila 1978, umrla je v Zagrebu 21. novembra 1926 kot jedna najboljših slovenskih pisateljic.

Dasi ni imela sredstev, da bi pokazala svojo pridnost in sposobnost na gimnaziji, se je s samoukom dokopala kot slušateljica na raznih vseučiliščih. Izobraževala se je v Pragi, Bernu, Zürichu, Berlinu, Monakovem, Zagrebu itd.

Spisala je v slovenskem, hrvatskem, češkem in nemškem jeziku mnogo zanimivih romanov, povesti, iger itd. Obvladala pa je tudi italijanščino in še druge jezike, iz katerih je mnogo prevajala. Preveč je gradiva, da bi mogel na tem mestu našteti njena dela.

Vsak izmed nas pa naj bi prečital vsaj nekaj njenih del, n. pr. novel ali romanov, kakor: Misterij žene, Njeno življenje, Iskre, Odsevi, Ljubezen, Hanka, Arditi, Vnuk Kraljeviča Marka itd., da bi se seznanil z njeno veliko dušo, iznajdljivostjo, predvsem pa z njeno **podjetnostjo in neutrudljivo delavnostjo**.

Naša nekdanja 18letna koleginja — menda je bila prva strojepiska v odvetniški pisarni v Sloveniji — je umrla v starosti 48 let kot odlična in zaslužna pisateljica.

(Glej curriculum vitae pok. Zofke Kveder-Demetrovič v ljubljanskem »Zvonu« letnika 1926/27 in v »Ženskem Svetu« letnika 1926/27.)

Kako srečen bi bil dandanes pojav, ako bi se znašla med našimi koleginjami »druga Zofka, četudi v zmanjšani izdaji«.

Ne mislimo na velike genije, vemo tudi, da so prirojeni talenti redki, mnogo nas je prešibkih, da bi razpolagali z jekleno vstrajnostjo, tudi ni vsakemu pristopen oni polet, ki »v to izbrane« dvigne nad navadnega človeka, vendar to vrlino lahko vsakdo doseže, da j edelaven in požrtvovalen.

Take delavce vabimo še prav posebno k so-

trudništvu. Snovi za sodelovanje je dovolj. Res, da smo včlanjeni v Zvezi, koje glasilo je »Organizator«, katerega dobiva vsak naš član. Toda »Organizator« razpralja o vprašanjih zasebnih nameščencih na sploh, ker je v Zvezi včlanjenih 10 samostojnih društev z nad 2000 člani.

V prevelikem obsegu se torej »Organizator« ne more baviti s pokretom odvetniškega in notarskega uradništva, ker bi s tem zanemarjal vprašanja ostalih 9 društev, ki imajo tudi svoje posebnosti.

Kar imajo vsa ta društva skupnega, se lahko obravnava v »Organizatorju«. Tu sem spada pokojninsko in bolniško zavarovanja, Šurnik, vprašanje Federacije itd.

Odvetniško in notarsko uradništvo pa ima preko tega še svoje posebne težnje, kjer druga društva niso v taki meri prizadeta.

Obdržati imamo n. pr. Šurnik, ki smo si ga že pred leti priborili, med tem, ko se tovariši drugih strok za Šurnik še le sedaj prav intenzivno potegujejo.

Regulacija plač je pri advokaturi in notarijatu drugačna kot n. pr. pri bankah. Boj proti nastavljanju penzionistov se bode baš v naši stroki brezobzirno nadaljeval, zakotno pisaštvo je stopilo v ospredje ter je bode pobijati z vsemi sredstvi, brezposelne podpore ne pridejo povsod do istega učinka.

Stalnost in kvalifikacija uradništva ter podeljevanje legitimacij po § 31 c. p. r. posameznikom so

poglavja zase, s katerim se moramo samo mi baviti. Objava za na svažnih sodnih odločb ali vlog iz pisarniške prakse, je za naš stan koristna in potrebna.

Numerus clausus za advokaturo — v tej ali oni obliki — je potreba, ki dnevno kliče po rešitvi.

Vse te točke tvorijo široko polje, da se lahko vsak član po svojih močeh in zmožnostih udeleži.

Tudi gg. odvetnike in notarje ter koncipijente ponovno vabimo, da se poslužijo našega glasila, bodisi pri posredovanju služb, bodisi z nasveti in razpravami, da se odstranijo nespornostjenja ter z obeh strani složno deluje na to, da bodo pereča vprašanja — če le možno — v sporazumu rešena.

Ako smo vsak dan v pisarni navezani eden na drugega, smo si gotovo blizu dovolj, da se zamoremo trezno pomeniti tudi in takih vprašanjih, ki na prvi hip ne gredo v šefov račun, ki pa po daljšem razmotrivanju vendar vodijo do spoznanja, da je n. pr. stalno in kvalificirano uradništvo v večjo korist pisarnam, kot nekvalificirani dnevničarji ali dosluženi penzionisti in da je vprašanje tozadevne regulacije plač vendar treba pravično rešiti itd. itd.

Ako dobi uradništvo od vseh strani potrebno in zadostno gradivo, bode lahko izpolnjevalo svojo dolžnost ter dvignilo glasilo na zaželeno stopinjo.

Zahvaljujemo se vsakemu posamezniku, ki je v tem letu prispeval s članki ali nasveti za list. Posebna zahvala gre I. krajevni skkupini v Ptuj, ki se je tudi v tem oziru zavedala svoje dolžnosti.

Vse naročnike pa prosimo, da nam ostanejo zvesti tudi v bodočem letu. Vsak naročnik naj dela v svojem okolišu na to, da pridobi za društvo in list po jednega neorganiziranca. To bode društvu in uradništvu najlepše božično darilo prihodnjega leta.

Vsem cenjenim rednim in podpornim članom, kakor tudi naročnikom pa želimo prav

VESELO IN SREČNO NOVO LETO 1928!

Uredništvo.

Ven s penzionisti!

Državni uradniki naj vztrajajo v državni službi do polnih službenih let.

Po dosluženih letih naj v miru uživajo zasluženno državno penzijo.

Žive naj na breme države, kateri so služili, ne pa na račun odvetniških in notarskih nameščencev.

Simulante in prezgodnje penzioniste naj država preišče in pokliče nazaj v državne službe, da ne bodo kvarili našega ugleda in odjedali kruh poklicnemu uradništvu po odvetniških in notarskih pisarnah.

Krojač, ki je 20 do 30 let izvrševal svojo obrt, se mu je ista priljubila, ker sicer bi v tej stroki ne vstrajal 40 do 50 let svojega življenja. Isto velja za čevljarja in druge obrtnike, kateri so ponosni na svoj stan in govore o njem z veliko spoštljivostjo. Nekateri se s zanosom spominjajo solčnih in temnih strani svojega poklica ter ob vsaki priliki povdarjajo, da so znali premagati vse težave in krize, samo da so zamogli vstrajati v svojem poklicu ter obdržati sebe in svojece na površju.

Stanovski ponos in ljubezen do lastnega poklica ne dopušča n. pr. značajnemu čevljarju, da bi prestopil h krojaštvu in se tam na stara leta pričel učiti — ob muzanju mladih krojaških učencev in pomočnikov — nove obrti.

Prilično tako bi se menjavali posmehljivi in črni pogledi med učiteljstvom, ako bi slekel na stara leta n. pr. duhovnik svojo črno suktnjo ter poskušal doseči uvrstitev med poklicno prosvetno učiteljstvo ali pa narobe.

Tako bi lahko naštel celo vrsto ročnih in duševnih delavcev, ki na stara leta z vsemi pripomočki in z velikim naporom vstrajajo v svojem poklicu in le skrajna sila ali neprevidljivi slučajji jih konečno primorajo, da kot »osiveli« poskusijo svojo srečo kot začetniki v drugi stroki.

Toda vse drugače žalosten in našemu stanu škodljiv pojav se je v zadnjem času pričel množiti po odvetniških in notarskih pisarnah od strani državnih penzionistov. Vrinili so se med nas državni upokojenci, katere ni prignala v naše vrste beda, temveč koristolovstvo in špekuliranje s svojo prezgodnjo državno penzijo na kvar poklicnemu in nepreskrbljenemu odvetniškemu in notarskemu uradništvu.

Kruh odjedajo našemu nezaščitenemu in odvisnemu uradništvu taki drž. penzionisti, ki so z raznimi nečednimi sredstvi premotili državne funkciojnarije, da so jih predčasno upokojili. Kdor zamore vršiti službo v odvetniški ali notarski pisarni, ta še ložje vrši isto v svojem poprejšnjem poklicu. Država naj take upokojence zopet reaktivira, ali pa nastavi kot dnevničarje pri državnih uradih.

Brez sramu pa posedajo med nami tudi taki drž. upokojenci, ki so preslužili vsa predpisana službena leta v državni službi in dobivajo popolno pokojnino z vsemi dokladami vred. Nekateri prejemaajo mesečno 2000 do 3000 Din in še več. So pa med njimi tudi taki, kateri posedujejo poleg teh prejemkov še lastno premoženje. In vendar nimajo ti dosluženi državni uradniki toliko spoštovanja do lastnega poklica in se v njih tudi ne pojavi toliko socialnega čuta, da bi sami uvideli lastno ponižanje v tem, ko na stara leta s polno penzijo ponujajo svoje »stare kosti« v službe na najnižja mesta po odvetniških in notarskih pisarnah ter s tem pripomorejo, da postanejo poklicni in izvežbani odvetniški in notarski uradniki — ki še niso preskrbljeni s penzijo — brez službe.

Nič jih ne moti dejstvo, da se slednje z družinami vred počene na cesto, kjer se bore brez strehe z gladom in drugimi življenskimi nepravilnostmi. Veliko obtožbo dviguje prizadeto odvetniško in notarsko uradništvo proti takim »sesalcem« naše in naših nepreskrbljenih otročičev krvi. Pa še bolj utemeljena je naša obtožba proti prizadetim odvetnikom in notarjem, kateri dajejo možnost, da se godi taka strašna krivica lastnemu dolgoletnemu in poklicnemu uradništvu.

Slednje je vstrajalo ob svetlih in temnih urah svojim šefom ob strani. Žrtvovalo je svoja mladostna leta, nekateri vso možko dobo — cele decenije — v prospeh dotičnih pisarn. Naj so bili dohodki posameznih pisarn — zlasti v povojni dobi od leta 1919 dalje — še tako obilni, uradništvo je prejemale v očigled pisarniškim zaslužkom zelo skromne plače, med tem, ko so nekateri šefi bogateli, si kupovali vile in množili svoje prihranke.

Odvetniško in notarsko uradništvo se zaveda, da mora — hote ali nehote — v tem poklicu vstra-

jati do smrti, ker se osamosvojiti ne more, kakor n. pr. krojač, čevljar ali trgovski pomočnik! Za to je pohlevno in podložno, računajoč na pravičnost in socialen čut svojih šefov.

Britko smo razočarani in naš gnev je opravičen, ko se v zadnjem času množijo slučajji, da dobro situirani in starejši odvetniki in notarji odpuščajo svoje zvesto in poklicno uradništvo ter na nje mesta nastavljajo drž. penzioniste, četudi slednji za to službo niso kvalificirani. Znani so nam slučajji, da so popolnoma nezmožni penzionisti dobili po odvetniških in notarskih pisarnah službe samo radi poprejšnjega službenega položaja v sodni službi v istem okraju.

Naše organizacije so zadnja leta s skrbjo opazovale ta poguben pojav, katerega pred vojno nismo bili vajeni. Kdor je pazno zasledoval pisavo našega lista od leta 1921 dalje, je lahko razumel našo tozadevno grajo, ki je sicer obzirno, vendar jasno kazala na to, da se slučajji z nastavljanjem penzionistov ne smejo množiti, ker je to v kvar državi, ni v trajno korist dotičnim odvetniškim pisarnam, služi pa dosledno v pogubo in propast poklicnega odvetniškega in notarskega uradništva.

Na naših zborovanjih smo posamezne pisarne bolj točno označili, vendar javnosti nismo hoteli imenovati dotičnih šefov, upajoč, da so to le posamezni in prehodni slučajji, kateri bodo s časom sami od sebe prenehali. Računali smo, da bodo kvarne posledice šefi sami uvideli, ako hočejo obdržati v lastnih pisarnah red ter podpreti mirno sožitje in dobre odnošaje med šefi in uradništvom.

Velika večina odvetnikov in notarjev je tudi podprla prizadevanje naših organizacij in posameznikov. To dokazuje kataster pri Okrožnem uradu za zavarovanje delavcev v Ljubljani, kjer smo vsi v stalni evidenci in kjer je razvidno lepo število onih pisarn, ki svojega osebja že od leta 1919 niso menjale. Tozadevna evidenca se vodi tudi v Delavski zbornici in pri Pokojninskem zavodu za nameščence v Ljubljani.

Z zadovoljstvom lahko konstatiramo, da na našem telesu ta nova »rak rana« od strani penzionistov še ni zavzela prevelikih dimenzij. Toda v zadnjem času oblegajo vedno številnejši »sovražniki« naše pisarne in našli so se nesocialni šefi, ki so uničevalcem naših eksistenc odprli duri svojih pisarn ter s tem izzvali naš opravičen boj, ki pa velja le prizadetim.

Od vseh strani nam prihajajo prošnje in pozivi, naj potom javnosti, zborovanj in na pristojnih mestih storimo energične in brezobzirne korake, da se ne poveča brezposelnost odvetniških in notarskih nameščencev vsled sprejemanja penzionistov na njih mesta. Povdarja se, da je bilo poklicno uradništvo radi dejanske potrebe že itak na najpotrebnejše reducirano pri advokaturi in notarijatu, ker se zlasti odvetniške pisarne v zadnjem času blazno množijo in za uradništvo ni več dovolj zaposlenja in tudi ne dohodkov.

Ta uničujoč pojav ne morejo v doglednem času izlečiti naše organizacije ali poedini odvetniki. V to so poklicane Odvetniške zbornice in ministrstva.

Nastavljanje penzionistov pa lahko prepreči vsak posamezni odvetnik ali notar sam. Naše organizacije bodo vse dopustne korake podvzele, da se sestavi statistika vseh onih penzionistov, ki so se vgnezdili po odvetniških in notarskih pisarnah, po-

skrbeli pa bomo tudi, da se obelodani imena vseh onih šefov, ki to omogočujejo.

Posameznik sicer pri tem ničesar ne doseže. Tudi organizacije odvetniških in notarskih uradnikov bi bile za ta boj prešibke. Toda mi smo včlanjeni v Zvezi društev privatnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani, ki šteje danes nad 2000 članov. Ta Zveza pa je zopet včlanjena v Federaciji, ki obsega tisoče in tisoče organiziranega uradništva po celi Jugoslaviji.

S pomočjo teh močnih in uglednih organizacij, s pomočjo naših odličnih prvoboriteljev in slednjic v vzajemnosti z našimi številnimi kolegi in tovarišicami bomo potom uzakonjenih institucij dosegli, da se državnim penzionistom predvsem odvzamejo draginjske doklade, dokler so v privatnih službah, da se simulante pošlje po zopetnem pregledu nazaj v prejšnje drž. službe, dotične odvetnike in notarje pa na eden ali drugi postaven način prisili, da odpuste iz služb ostale drž. penzioniste. Kdor je simulant in je vstopil zdrav v predčasen »penzije«, ta spada nazaj v državno službo do popolne penzije. Odvetniki pa ne smejo dajati simulantom potuhe ter jih odvracati od državne službe. Bolni penzionist tudi za službo v odvetniški ali notarski pisarni ni sposoben. Sramota pa je, ako penzionist s polnimi službenimi leti, s celotnimi prejemki, odjeda kruh odvetniškemu in notarskemu uradništvu in dotični šefi, ki to krivico podpirajo, so vsega obsojanja vredni.

Velika večina odvetnikov in notarjev bode naš tozadeven boj za dosego zdrave remedure le pozdravila, ker ne more služiti odvetniškemu ugledu v čast, ako se nekateri odvetniki z nastavljanjem penzionistov odtegujejo plačevanju pokojninskih premij in drugih zakonitih dajatev, med tem, ko morajo ostali odvetniki ta bremena nositi.

Silijo nam trpke besede v pero, vendar za sedaj ne bomo imenovali posameznih oseb ter javno ožigosali ogromnega gradiva, ki nam je došlo od raznih strani glede prozornega namena o nastavljanju izvestnih penzionistov.

Za socialno pravičnost prizadetih šefov je dovolj značilno dejstvo, da v službe navadno ne sprejemajo res potrebnih kronskih penzionistov, temveč navadno predčasne upokojence ali pa take, ki so v dotičnem sodnem okraju dolgo let služili in imajo vsled svojega poprejšnjega službenega položaja med prebivalstvom dobre zveze in mnogo znanja, povrh pa dobivajo polno penzijo in so poleg tega še srečni lastniki hiš in posestev.

Nad tem se zgražajo vsi res potrebni kronski penzionisti, ki pa kot zavedni državni uradniki rajši prenašajo krivice in zapostavljanje glede pokojnine, kakor da bi prosjčili po odvetniških pisarnah za službe in s tem odjedali kruh poklicnemu odvetniškemu uradništvu, ki je v slučaju brezposelnosti še mnogo na slabšem, kot kronski penzionisti.

Vsa čast tem značajnejšem. Merodajni krogi, zlasti naši poslanci, pa se naj v skupščini v Beogradu z vso energijo pobrigajo za te zaslužne upokojence.

Naše organizacije in vsakega posameznega člana pa prosimo, da zbirajo potreben material, da zamoremo na vse strani in zlasti pri prizadetih oblastih ukreniti vse potrebno v zaščito interesov poklicnega odvetniškega in notarskega uradništva.

Ako smo se dosedaj ravnali le po prvem odstavku spodaj navedenega latinskega citata, naj nam prizadeti — katere osebno spoštujemo — nikakor

ne zamerijo, da smo v obrambo lastne eksistence primorani povedati tudi resnico, kajti »Obsequium amicos, veritas odium parit«. (Nachgiebigkeit macht Freunde, Wahrheit erzeugt Hass.)

V Mariboru, na dan Sv. Miklavža 1927.

Dragotin Gilčvert,
društveni predsednik.

Občni zbori.

Iz zapisnika VII. rednega občnega zbora Društva odvetniških in notarskih uradnikov, ki se je vršil dne 12. junija 1927.

V »Odvetniški pisarni« mesca julija 1927 smo že objavili sklepe, ki so bili soglasno sprejeti na našem občnem zboru dne 12. junija 1927 ter na V. rednem občnem zboru naše I. skupine v Ptujju dne 19. junija 1927 ter izvoljen odbor v Mariboru in Ptujju. Tudi potek obeh občnih zborov smo v glavnih obriših že podali.

Danes dopolnujemo poročilo o našem občnem zboru, zlasti s tajniškimi in blagajniškimi poročilom:

Obširnemu poročilu predsednika **Gilčverta** in tajniškemu poročilu tov. **Štefana Medveda** sledila so poročila ostalih funkcionarjev.

Predsednik **Gilčvert** je še naglašal dobre odnose, ki vladajo med našim in celjskim društvom. Prav žal mu je, da se ni mogel iz Maribora nikdo udeležiti zadnjega občnega zbora bratskega društva v Celju in zlasti še društvenega večera, ki je bil prirejen o priliki 70letnice ustanovitelja celjskega društva tov. **Ivanu Bovha** na Stefanovo v Celju. Ob obeh prilikah se je naše društvo odzvalo s pismenimi nasveti in brzojavnimi pozdravi.

Osebna navzočnost funkcionarjev obeh društev bi gotovo vzbudila več zanimanja in bi se ob taki priliki od obeh strani lahko poglobile smernice za plodno in složno delovanje s pritegnitvijo članstva od obeh društev v čim večjem številu. Zato apelira predsednik na navzoče zborovalce, da važnost takih sestankov bratskih društev ne podcenjujejo in se v bodoče tozadevni deputaciji v čim večjem številu priključijo, da se s Celjani, zlasti z novimi člani, spoznamo in eden drugemu ohrabrimo. V imenu občnega zbora pošilja vsem članom celjskega društva pristrčne pozdrave in zahvalo za prijateljske vezi.

Na to prečita brzojavko, došlo iz Celja, ki se glasi:

»**Bratsko društvo Celje Vam ob priliki občnega zbora pošilja najiskrenejše pozdrave in želi, da bi tudi ta Vaš občni zbor rodil — kakor vedno — našemu stanovskemu gibanju največ sadov.** Društvo odvetniških in notarskih uradnikov Celje.«

Sledi od navzočih zborovalcev živahno pritrjevanje.

V imenu I. krajevne skupine v Ptujju poroča tajnik tov. **Bogo Christof:**

»Cenjeni občni zbor! Prinašam Vam pozdrave vseh ptujskih tovarišev in tovarišic! V imenu ptujске skupine čaštitam iz dna srca našemu požrtvovalnemu predsedniku tovarišu **g. Gilčvertu** k njegovi 50-letnici ter mu kličem: »Na mnoga leta! Istotako čaštitam tovarišu **g. Lorberju** k 75letnici. Bog živi oba jubilanta!«

Ker je naš predsednik tov. **Likar** zadržan, izvolil je odbor mene kot delegata in si dovoljujem podati

naše poročilo o celotnem poslovanju v preteklem poslovnem letu:

Kakor je že predsednik naše krajevne skupine tovariš Likar poročal na občnem zboru dne 5. aprila 1925, se je naša skupina ustanovila dne 12. aprila 1920. Od tega časa je imela naša skupina s posredovanjem Osrednjega društva v Mariboru že nekaj lepih uspehov, kar je že itak vsem znano iz naših rednih poročil na občnih zbora, ki so bili objavljeni v našem strokovnem časopisu v »Odvetniški pisarni«.

Dosti sprememb v članstvu v preteklem poslovnem letu nimamo zabeležiti, pač pa spremembo v podpornih članih, katere smo pridobili iz vrst naših gg. šefov na tozadevno okrožnico, ki jo je izdala naša skupina dne 8. novembra 1926, s katero smo pridobili 7 podpornih članov. Ravnotako smo pridobili še 2 redna člana. Na številu članstva v preteklem letu nismo veliko izgubili.

Tako bi štela naša skupina ob zaključku dne 1. junija 1927 16 rednih članov in 6 podpornih članov, kar da skupaj 22 članov. Vsekakor razveseljivo število za naše malo mesto.

Je tudi žalostni pojav in sicer med notarskim uradništvom, od katerih niti eden ni včlanjen v našem društvu in to v kljub temu, da smo jih večkrat z okrožnico vabili k pristopu v naše društvo. Tudi med odvetniškim uradništvom jih je še nekaj, ki niso naši člani, vendar je to število tako malenkostno, da ni vredno govora, posebno še radi tega ne, ker vsi ti nimajo niti najmanjšega smisla za stanovske organizacije. O tem vsem je naša skupina že itak poročala Osrednjemu društvu z dopisom od 8. januarja t. l.

Skupina si je nabavila za poslovanje potrebne knjige, ki se dosedaj, oz. do leta 1925 niso vodile, tako, da je sedaj vse poslovanje razvidno iz knjig, do čim je bil poprej pregled zelo otežkočen, ker se je blagajna vodila samo po nabiralnih polah, sejni zapisniki in zapisniki o občnih zbora pa na nevezanih listih.

Članarina se redno pobira mesečno in se tudi takoj obračuna z Osrednjim društvom.

Blagajniško poročilo izkazuje, da je imelo društvo od zadnjega občnega zbora s stanjem po Din 1303.57, dohodkov med letom še Din 1811.56, skupaj torej 3115.13. Osrednjemu društvu se je odposlalo Din 1083.10, drugih izdatkov pa je bilo Din 147.—, skupaj izdatkov Din 1230.10, tako, da izkazuje blagajna stanje na dne 1. junija t. l. Din 1885.03, kar znači gotovo lep uspeh za našo skupino, ako se upošteva naše majhno število članstva.

Skupina je imela v preteklem poslovnem letu 6 rednih sej.

Članske sestanke in skupne izlete, kakor si jih je odbor zamislil, nismo mogli izvrševati, ker članstvo ne kaže nikakega zanimanja za to.

Kakor od nekdanj, tako je tudi še sedaj naša skupina v dobrih odnošajih z Osrednjim odborom, kateremu je naša skupina neomejeno zaupala, kar bo tudi storila še v nadalje, dokler bo hodilo društvo po dosedaj načrtani poti.

Naša dolga želja je, da bi pridobili tudi naše tovariše iz Ormoža in Ljutomera v naše vrste. To se nam do sedaj še ni posrečilo, kljub temu, da smo jih vabili na naše občne zborove v Ptuj.

Predlagam vsled tega v imenu naše skupine današnjemu občnemu zboru:

1. Da v svrhu propagande, oz. združitve neorganiziranih tovarišev priredimo skupno Maribor in

Ptuj v poletnem času izlet v Ormož, pozneje tudi v Ljutomer in to v čim večjem številu, da pridobimo na ta način te naše neorganizirane tovariše in tovarišice iz naše bližnje okolice v naše vrste.

2. Pridružujemo se članku, napisanemu v »Odvetniški pisarni« pod »Zajedalcí« in sicer radi tega, ker sili vse iz državne službe, posebno pa upokojenci s polno pokojnino v privatne službe, posebno se to občuti v naši stroki. Naprošamo Osrednji odbor, da izposluje na merodajnem mestu preprečitev tega pojava, ker narašča s tem vedno večja nezaposlenost odvetniškega in notarskega uradništva. **Društvo mora napram tem upokojencem strogo in brezobzirno postopati.**

H koncu mojega poročila dovolite mi še, da se v imenu naše skupine zahvalim požrtvovalnemu odboru Osrednjega društva, v prvi vrsti pa našemu dolgoletnemu borcu, društvenemu predsedniku g. Dragutinu Gilčvertu za vsa dobra dela, ki so bila v prid naši skupini, tako tudi Osrednjemu društvu, z vročo željo, da ta odbor tudi vnaprej deluje v načrtani mu poti. Še z gorkejšo željo pa želimo, da bi obhajal naš sobornik tov. Gilčvert v naših vrstah za borbo izboljšanja odvetniških in notarskih uradnikov še svoj 75letni in 100letni jubilej.

Cenjeni tovariši in tovarišice! Vam pa vsem polagam na srce: Zavedajte se svoje stanovske dolžnosti, bodimo združeni v trdni fronti, kajti čakajo nas ob tej veliki stagnaciji še težki časi za naš obstanek.

Predsednik Gilčvert se v prisrčnih besedah zahvali za se in v imenu odsotnega tov. Janko Lorberja za čestitke in prosi tov. Christofa, da to zahvalo sporoči odboru in članstvu ptujске skupine. Zahvaljuje se v imenu Osrednjega društva za izčrpno poročilo ptujski skupini, omenja težkoče, s kojimi se ima boriti vsaka majhna skupina zlasti z lokalnimi faktorji. Res, da se je treba zlasti na deželi ozirati tudi na krajevne razmere, toda naši tovariši in kolegije bi se morali baš v manjšem mestu čim trdnejše združiti v tesno vez, ker ako so solidarni in šefi to nerazdružljivost občutijo in vidijo, da se nahaja za skupino močna organizacija, bodo to moč ob vsakem stanovskem vprašanju primerno uvaževali.

Tov. **Milica Pušenjak**, bivša tajnica II. skupine v Murski Soboti poroča sledeče:

»V Murski Soboti je 8 odvetnikov in dva notarja. Odvetniki so, izvzemši treh, domačini-Prekmurci. Istotako tudi večji del uradništva. Odvetniki-Prekmurci so do nedavno sprejemali v službo samo domačine-Prekmurce, v zadnjem času pa so začeli nastavljati tudi slovensko uradništvo. Tako sta otvorila lansko leto pisarno dva madžarska odvetnika popolnoma nezmožna slovenskega jezika na ta način, da sta sprejela v pisarno slov. koncipijente in uradništvo.

Kar se tiče slovenskega uradništva in domačinov, si je bilo isto med seboj dolgo časa popolnoma tuje. Ko se jih je lansko leto povabilo na sestanek in pozvalo, da se uradništvo organizira ter se jim je obrazložil pomen in delovanje društva, zlasti osrednjega odbora, so z veseljem pozdravili to misel in bili vsi takoj pripravljeni pristopiti k organizaciji. Kako potrebna je bila baš organizacija v Murski Soboti, se je pokazalo takoj v začetku, ko so nekateri nameščenci izjavili, da jih šefi še sploh niso prijavi pri pokojninskem zavodu. Na prvem sestanku se je o tem razpravljalo in sklenilo opozoriti na to dotične šefe.

Posebno marljiv organizator v Murski Soboti je tovariš **Cvetko**, ki se res zelo zanima za stvar. Pričakovati je torej, da bo skupina odvetniških in notarskih uradnikov v Murski Soboti lepo napredovala, ker se je pokazalo veliko zanimanje tudi med domačini-Prekmurci.«

Predsednik se za poročilo zahvali in omenja korake, katere je podvzel Osrednji odbor, da se je končno ustanovila ta potrebna II. skupina naših tovarišev ob madžarski meji.

Prečita pismene pozdrave in poročilo predsednika te najmlajše organizacije tov. **Ludovika Cvetko**, ki se glasi: »Veledenjeni gospod kolega! Par dni sem bil odsoten in sem prišel še le danes domov. Zatorej Vam le v kratkem morem podati poročilo od naše II. skupine.

Funkcionirati smo začeli s 1. januarja 1927 ter imamo 6 rednih članov, to so: gg. Ludovik Cvetko, Filip Povzek, Margit Pojbič, Marija Lajnsček, Margit Györfi in Helena Hartman. Podpornega člana žal imamo še-le enega in to je odvetnik g. Dr. Ludovik Sömen.

Članarina rednih članov znaša do 31. V. tl.	175 Din
vpisnina teh članov	30 Din
prispevek za list do tega časa	150 Din
podporna članarina do 31. V. tl. in prispevek za list znaša	50 Din
vpisnina tega člana	10 Din

Z 31. V. 1927 imamo torej v gotovini skupaj 415 Din

Izdatkov, kakih izplačil nismo imeli. Med časom so se odselile gđc. Milica Pušenjak in Iva Meršol, izstopil je iz skupine g. Anton Požav. Članarino od teh ni nobeden plačal.

Prav lepa hvala za poslano opozoritev, katero ste vložili na Delavsko zbornico, Odvetniško zbornico in Notarsko zbornico. Posebej prav lepa hvala za poslano fotografijo Osrednjega odbora in Vas prosim, da blagovolite tolmačiti občenemu zboru naše srčne pozdrave iz Prekmurja. S tovariškimi pozdravi, Predstavnik II. skupine Ludovik Cvetko l. r.«

Na to sledi poročilo društvenega blagajnika tov. **Franjo Moško-na**:

Blagajniško poročilo.

Po kratkem uvodu poda blagajnik g. Fran Moškon naslednje poročilo:

A. Dohodki:

1. Stanje blagajne dne 9. V. 1926	686.63 Din
2. mesečnina	3196.— »
3. podpornina	1466.— »
4. naročnina za list	3032.— »
5. tiskovni fond	200.— »
6. dvig v poštni hranilnici	100.— »

Skupaj 8680.— Din

B. Izdatki:

1. V posojilnico se je naložilo	2700.— Din
2. v poštno hranilnico	801.— »
3. poštnine, papir, ovitki, brzojavi, potnine k sejам v Ljubljano itd.	779.55 »
4. brezposelne podpornine	260.— »
5. prispevek za Zvezo	420.— »
6. klišeji	350.— »
7. tisk lista 5.—12. številke	3341.— »

Skupaj 8651.55 Din

Po odbitku stroškov od prejemkov je stanje blagajne 31. decembra 1926 29 Din 08 par.

C. Društveno glasilo.

a) Dohodki:

stanje tiskovnega sklada dne 9. V. 1926	3006.90 Din
naročnina za list	3032.— »
tiskovni fond	200.— »

Skupaj 6238.90 Din

b) Izdatki:

troški tiska 5.—12. številke 1926	3341.— Din
klišeji	350.— »
poštne, gumi, sukanec	72.55 Din

Skupaj 3763.55 Din

po odbitku izdatkov od prejemkov znaša stanje tiskovnega sklada s 31. dec. 1926 znesek 2475.35 Din

d) Premoženjsko stanje:

1. Stanje blagajne dne 31. dec. 1926	29.08 Din
2. v posojilnici naložena glavnica	34.844.85 »
3. prirastle obresti do 31. dec. 1926	2662.36 »
4. v poštni hranilnici naložena glavnica	1.111.63 »

Skupaj 38.647.92 Din

Ako k čistemu premoženju ob zaključku leta z dnem 31. dec. 1926 po

pristejemo stanje premoženja od 1. jan.

1927 do 31. V. 1927 s zneskom 3.223.95 Din

ima društvo danes čistega premoženja 41.871.87 Din

Na to zaključni blagajnik svoje poročilo s pozivom na vse tovariše in tovarišice k solidarnosti in vztrajnosti, s čim se bode le še povečalo gmotno društveno stanje.

Predsednik se prav toplo zahvali za razveseljivo poročilo blagajnika svojemu prijatelju in sobojevniku, ki že nad 30 let vrši članske in odborniške dolžnosti v Celju, Gorici in po preobratu v Mariboru. Ni lahka naloga biti blagajnik. Blagajništvo upotrebi mnogo materijelnega posla in truda. Ako upoštevamo, da naš blagajnik po večini sam pobira mesečne prispevke in vodi tozadevne knjige in izkaze, potem vsak lahko sam izračuna, koliko zamude časa, evidence in včasih celo drugih neprijetnosti pri pobiranju ta služba uprizarja.

V odborovih sejah smo vsi soglasno grajali nekatere primere, ko so izvestni člani z neko osornostjo in »godrnjanjem« izvlekli iz žepa denar za prispevke.

Zlasti se je od strani neke članice pripetil grd in nekolegijalen čin, ko je dotična članica grdo »nahrulila« blagajnikovo namestnico, ki je v odsotnosti blagajnika pobirala članarino.

Še bolj grdo in brezobzirno pa je početje one nezavedne odvetniške uradnice — ki v našem društvu ni včlanjena — pa je ob priliki raznašanja »Organizatorja« delala zasmehljive in žaljive opazke, ko je bil Organizator tudi njej kot nezavedni in neorganizirani uradnici brezplačno ponujen.

Res nisem imel sam časa, pa mislim, da tudi ni moja dolžnost — ker res nisem sluga za kake neorganizirane in neizšolane »frklje« —, da bi sam raznašal Organizatorja, ki ga dobivamo od Zveze in ga naše društvo plačuje. Ako ta list sprejema in s zanimanjem prečita nad 2000 članov privatnih nameščencev, mislim, da bi taka začetna — niti kvalificirana — uradnica lahko držala vsaj jezik za zobmi, ako v svoji nevednosti že ne zna ceniti strokovnega lista in spoštovati onih sotrudnikov, ki žrtvujejo svoj prosti čas in večkrat tudi denar za to, da bi dvignili neorganizirance iz globoke teme nevednosti.

Na odborovi seji je bil ta obžalovanja vreden slučaj od vseh strani obravnavan. Slišali so se ogorčeni glasovi, naj se obnašanje dotične uradnice njenemu g. šefu obrazloži ter se jo javno v našem listu imenuje, da se je bomo vsi izogibali in da ji pri premembi službe društvo v nikakem obziru ne bo šlo na roko.

Ker pa je naše društvo ustanovljeno v zaščito interesov odvetniškega in notarskega uradništva, ne bomo tozadevno pri njenem šefu — ki bi tako početje gotove ne odobral — ničesar ukrenili, vendar želi celoten odbor, da se kaj takega v naših vrstah nikdar več ne pripeti.

Ne gledè na take posamezne slučaje, je blagajniški posel že sam na sebi dovolj težaven, ako se ga hoče vestno in tako vršiti, da imajo vsi člani zaupanje do blagajnika.

In to zaupanje si je pridobil naš skrben in pošten blagajnik tov. **Moškon**.

Odkar je obstajalo naše društvo v Gorici, bil je tov. Moškon društveni blagajnik in ob enem uradnik našega glasila.

Tudi v Mariboru od ustanovitve našega društva od leta 1919 naprej je blagajna nepretrgoma v njegovih rokah.

Tekom 8 let smo shranili nad 40.000 Din, poleg tega pa krili vse tekoče stroške, dali za tisk nad 25.000 Din, za podpore in pogrebe nad 10.000 Din itd.

Vam vsem in zlasti tudi podpornim članom gre v prvi vrsti zasluga, da so redno dohajali mesečni prispevki. Sprejmite vsi društveno zahvalo in zahvalo vseh onih, ki so bili deležni društvenih dobrot. Bilo je par slučajev, ko je društvo priskočilo na pomoč, da so bili naši tovariši spodobno spravljene k večnemu počitku in smo ublažili vsaj za prvi čas hudo stisko preostali vdovi in otrokom.

Društvo je v teku 8 let poleg intervencij tudi izdalo razne zneske, da so se plačale zastale premije pri Pokojninskem zavodu in da so prizadeti člani dosegli pokojnino z zvišanimi draginjanskimi dokladami. Od slučaja do slučaja pa smo bili iz socialnega čuta nekako prisiljeni, da smo dali brezposelne podpore žal tudi takim, ki po 40 in 50 letih še niso bili organizirani. Vendar so to bili mali zneski in le izjemni slučajji.

Ako bodo naši redni in podporni člani tudi v bodoče tako požrtvovalni in ako nam bode gospodaril naš zaslužni blagajnik Moškon še 10 let — seveda, če ne bode kakih društvenih pretresljajev — potem smemo računati v kakih 10 letih na to, da se društveno premoženje zviša na 100.000 Din. S tem pa bi lahko postavili ali kupili skromen »Dom odvetniških in notarskih uradnikov«, da bi lahko pod lastno streho reševali naše posle. (Živahno pritrdjevanje.)

Tov. **Hoschitz Karol** poroča v imenu nadzorstva. On in notarski kandidat g. **Vlado Jezovšek**, sta blagajniške knjige in priloge pregledala in vse v najlepšem redu našla. Predlaga, da se podeli blagajniku absolutorij. Soglasno sprejeto.

Predsednik utemeljuje na to resolucije, kakor so že bile objavljene v julijski »Odvetniški pisarni«.

K posameznim točkam so se oglašali za pojasnila in s predlogi razni člani, med njimi tov. **Bogo Christof**, **Martin Planinšek**, **Karol Hoschitz**, **Karol Troha** in drugi.

Tovariš **Moškon** predlaga k točki »Lasten pogrebn fond« dodatek. Prvotno se je namreč glasila ta točka, da društvo dotira ta fond takoj z 10.000 Din

in da plača vsak društvenik ob smrti rednega člana 10 Din.

Ker bi se pri tačasnem številu 70 članov nabralo za ta fond ob vsakem smrtnem slučaju le 700 Din, predlaga tov. Moškon, da poleg tega plača vsak član (-ica) vsako leto in sicer ob novem letu, ko dobivajo člani itak dvojno plačo in bi tega dodatka toliko ne občutili, znesek 10 Din, ob vsakem smrtnem slučaju pa še 10 Din.

Ta predlog se soglasno sprejme in v tem smislu predrugači točka resolucije »Lasten pogrebn fond«.

Dne 14. VI. 1927 se vrši sestanek vseh mariborskih strokovnih organizacij pri Halbwidlu. Od našega društva se določi kot delegate tov. Gilčvert, Moškon in Troha.

Za Borzo dela se določi za društvo predsednik Gilčvert, koji je itak delegat Delavske zbornice in že v sosvetu Borze dela ter v tem poslovanju že verziran.

Kot delegata za Zvezo društev privatnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani se soglasno izvoli Dragotina Gilčvert in Franjo Moškona.

Predsednik se zahvali navzočim za marljivo sodelovanje, bodreč jih za nadaljno vztrajanje ter zaključki do 3. ure trajajoče zborovanje.

Štefan Medved, **Dragotin Gilčvert**, **Franjo Moškon**,
tajnik. predsednik. blagajnik.

Izlet sodnih uradnikov v Novo vas pod Pohorjem.

O priliki imenovanja g. **Jakoba Podlesnika**, pisarniškim ravnateljem okrožnega sodišča v Mariboru, priredilo je sodno uradništvo — obojega spola — okrajne in okrožne sodnije ter državne pravdnitstva v Mariboru dne 1. oktobra 1927 popoldne skupen izlet v Novo vas pod Pohorjem. Na ta večer sodnih uradnikov povabljen je bilo tudi **Društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru**, ki se je vabilu odzvalo po deputaciji obstoječi iz predsednika **Dragotina Gilčvert**, tajnika **Štefana Medved** in odbornice **Milice Pušenjak**.

Sodno uradništvo iz vseh oddelkov je bilo skoro polnoštevilno (45 oseb) zastopano.

Slavnosti se je udeležil tudi dosedanji pisarniški ravnatelj g. **Josip Kraševac**, ki je po dosluženih polnih letih sam zaprosil za upokožitev ter bil radi dolgotnega in odličnega službovanja v sodni službi na Primorskem in po preobratu v Jugoslaviji pohvaljen od svojih predstojnikov. Za zasluge pa je bil odlikovan s kraljevim ukazom z redom Sv. Save. (Glej tudi članek v »Odvetniški pisarni« meseca marca 1925 pod naslovom »Ob 40-letnici zaslužnemu možu«.)

Slavnostni večer je otvoril g. nadoficijal **Humar**, ki je v lepem govoru obrazložil pomen tega večera.

Pozdravil je novoimenovanega ravnatelja gosp. **Jakoba Podlesnika** ter celokupno sodno uradništvo, ki se je zbralo skoro polnoštevilno ter s tem pokazalo ljubav in spoštovanje do svojega tovariša Podlesnika, ki bode v bodoče ne le dober tovariš, ampak tudi pravičen predstojnik podložnemu uradništvu. Naglašal je vzajemnost in slogu, ki mora družiti vse tovariše, da eden drugemu olajšajo težko službo in s tem pripomorejo tudi »navzgor«, da vlada na sodiščih red in ugled. Pozdravil je tudi zastopnike

uradništva iz odvetniških in notarskih pisarn, ki so s svojo udeležbo pokazali slavljencu, da se vesele njegovega imenovanja ter dokumentirajo s svojo prisotnostjo dobre odnošaje, ki vladajo med njimi in med sodnim pisarniškim uradništvom.

Na to je v pristrčnih besedah čestital novoimenovanemu ravnatelju g. Podlesniku, ki je nastopil to važno in odgovorno mesto.

Med burnim odobravanjem so sledile čstitke posameznikov od leve in desne.

Nato se je dvignil g. **Josip Kraševac**, dosedanj pisarniški ravnatelj okrožne sodnije, ki je v izbranih besedah čestital svojemu nasledniku g. Podlesniku. Omenjal je dobre in senčne strani tega važnega in odgovornega mesta. Čestokrat je treba premagati težkoče, da je ravnatelj okrožnega sodišča s tako obsežnim delokrogom in številnim osebjem, kakor je mariborsko področje, pravičen in uslužen na »vzdol« in na »vzgor«. Omenjal je doživlja vpokojencev, katero naj bi sledilo vsakemu državnemu uradniku v miru, s zadostnimi prejemki, da bi vpokojencem nastopili vsaj v »jeseni« mirnejši in brezskrbni dnevi, ko je bilo itak življenje tekom službenih let za vsakega dovolj težavno in valovito. Omenjal je, da vpokojenci žive čisto »posebno življenje«. Vendar ne mara tajinstvenosti iz »kraljevstva vpokojencev« izdati.

Tudi aktivni uradniki naj ostanejo radovedni na življenje v »kraljestvu vpokojencev«. Ko bodo dozoreli, bodo še prehitro občutili sladkosti neznanega jim raja.

Nadoficijal **Predikaka** je omenjal lepe tovariške lastnosti novo imenovanega ravnatelja in njegovo izvršno kvalifikacijo, ki ga pred vsemi usposoblja za to važno mesto.

Srečna je bila izbira, da je bil imenovan med sposobnimi »najboljši«.

V imenu **Društva odvetniških in notarskih uradnikov** je društveni predsednik **Dragotin Gilčvert** izrekel pristrčne čstitke novo imenovanemu ravnatelju Radoslavu Podlesniku.

Povdarjal je važnost tega imenovanja, ki je za slavljenca zelo častno, a objednem tudi odgovorno. Da je bilo to mesto odločeno po letih še tako mlademu, a na izkušnjah in izvršni kvalifikaciji bogatemu prijatelju g. Podlesniku, ki je bil tudi do našega stanu dosedaj vedno korekten in prijazen, to dejstvo mora, tudi odvetniško in notarsko uradništvo z veseljem pozdraviti.

Novo imenovani ravnatelj došel je kot Koroški Slovenec koj ob preobratu od vodilnega mesta iz Inomosta k izvršilnemu oddelku v Maribor. Mi starejši in izvežbani referenti v izvršilnih in zemljeknjižnih zadevah postali smo koj pozorni na novega pisarnovodjo izvršilnega oddelka. Takoj smo se prepričali, da pozna dobro izvršilni red in da bode treba pri sestavi tozadevnih predlogov biti natančen, ker sicer bodo sledile zavrnitve. Prilagodili smo se zahtevam in se poglobili v izvršilni zakon, ki smo ga med vojno že nekoliko pozabili.

Kmalu smo si bili na čistem, da je treba vloge pravilno sestavljati, da se s tem olajša delo sodnim uradnikom in sodnikom. Vemo, da je prva podlaga dobro sodno uradništvo gg. sodnikom in sodnijam za brezhibno uradovanje sodišč, kakor so odvetniški in notarski uradniki temelj razvoju odvetniških in notarskih pisarnam.

Ne sme se podcenjevati podrobno delo, katero izvršuje sodno uradništvo, čeravno dotični delavci niso razvidni na tozadevnih sodnih odločbah, kakor niso razvidna imena odvetniških in notarskih uradnikov na vlogah, katere slednji izdelujejo in so opremljena s signiranjem šefov, kakor so sodni sklepi podpisani od dotičnih gg. sodnikov, četudi so večkrat plod delavnosti sodnega uradništva.

Radi tega je ozka vez med sodnim uradništvom ter uradništvom odvetniških in notarskih pisarn ravno tako potrebna, kot dobri stiki med gg. sodniki, odvetniki in notarji.

Da bi se te želje tudi v bodoče od strani sodnega uradništva pod vodstvom novega ravnatelja g. Podlesnika v polni meri napram članom našega društva izpolnile, v to dviga čašo ter napije današnjemu slavljencu.

Ravnatelj **Podlesnik** se je v daljšem govoru zahvalil posameznim gratulantom in vsem prisotnim, izražajoč svoje veselje nad toliko tovariško ljubavjo in pozornostjo. Slavnosti so se udeležili osebno tudi odposlanci sodišč iz Ptuja in Slovenske Bistrice. Iz Murske Sobote pa so došli pismeni pozdravi.

Gospodične **Planarjeva, Felzerjeva, Golobova-Simič, Angela Šentjurčeva** ter **Milica Pušenjakova** so priredile na to podoknico g. ravnatelju ter zapele venec krasnih koroških narodnih pesmi.

Oficijelnemu delu tega slavja je sledila prosta zabava s petjem in nagovori ter je bila izrečena še marsikatera pristrčna beseda na naslov novoimenovanega ravnatelja g. Podlesnika in celokupnega sodnega uradništva.

Spominjali pa smo se tudi bivšega ravnatelja g. Kraševca, ki ima velike zasluge kot pisarniški ravnatelj na okrožnem sodišču v Gorici, ko je zlasti med vojno vztrajal, »med ognjem in granatami« na svojem službenem mestu, dokler ni bil primoran med velikimi nevarnostmi — skoro kot poslednji solčno — a takrat okrvavljeno in razbito — Gorico ter priti v Maribor na naše okrožno sodišče v času, ko je nemško sodno uradništvo zapuščalo naša sodišča in so ti prevratni časi zahtevali »celega moža«, ako ji hotel vzdržati redno funkcioniranje poslov in se obdržati kot vzgleden ravnatelj na svojem mestu.

Tudi na naslov odvetnikov in notarjev ter njih uradništva izpregovorila sta oba ravnatelja gg. Krašovec in Podlesnik laskave in prijateljske besede, da smo dobili na tem lepem večeru vtis in prepričanje, da smo eden drugemu potrebni in naklonjeni ter da je ta uvidevnost na obeh straneh garancija za složno uradovanje v bodočnosti.

Iz Ptuja.

Zajedalc: Že v zadnji številki od meseca maja, smo čitali pod tem naslovom članek, kjer se razpravljajo žalostne razmere med odvetniškim in notarskim uradništvom, ki so nastale zadnji čas. Ne samo, da se je bolezen o nastavljanju državnih upokojencev omejila samo na en kraj, ali vsaj na večja mesta, temveč se je tudi v našem mestu razpasla ta bolezen, da gg. šefi sprejemajo v službo upokojence, mestó poklicnega uradništva.

Koliko brezposelnih tovarišev in tovarišic bi se lahko s prejemki, ki jih prejemaajo ti upokojenci kot nekaj postranski zaslužek, primerno preživljalo, ako bi bili gg. šefi v tem oziru malo bolj človekoljubni napram poklicnemu uradništvu.

Pri vsem tem pa škodujejo taki upokojenci tudi nam samim. Prikrajšali nas bodo pri plačah, sčasoma tudi popolnoma izpodrinili iz službe. Ne vemo pa, če ne bodo delodajalci pri vsem tem sami trpeli škode.

Jasno mora biti vsakemu, da ni upokojenec, ki je vsa leta v državni službi, tako elastičen pri delu, kakor mi, ki smo vedno pod šefovim nadzorstvom.

Protestiramo najodločneje proti nastavljanju drž. upokojencev v odvetniške in notarske pisarne in prosimo Odvetniško in notarsko zbornico, zlasti pa Pokojninski zavod za nameščence in Delavsko zbornico, da prepreči še nadaljno nastavljanje upokojencev v privatnih službah, ker tudi tu so aktivni privatni nameščenci prikrajšani.

Mnenja smo, da upokojenec, ki je vstopil v svoj zaslužen pokoj, naj istega tudi v miru uživa, ne pa, da se peha še za privatne službe in odjeda s tem nezaposlenim kruh!

Prvi družabni večer krajevne skupine Društva odvetniških in notarskih uradnikov v Ptujju. Dne 1. oktobra tl. prire-

dila je naša skupina svoj prvi družabni večer v gostilni pri Simoniču v Krčevini. Na družabni večer so se povabili tudi sodni uradniki in uradnice, ki so se vabilu v lepem številu odzvali in s tem pokazali ozko vez med sodnim in odvetniškim uradništvom. Tudi naši tovariši in tovarišice so se v polnem številu odzvali našemu vabilu.

Večer je v zelo veselem razpoloženju potekel. Zabave je bilo obilo, posebno je prišel nežni spol na svoj račun pri plesu. Vračali smo se pozno v noč proti mestu, dobro razpoloženi in z željo, da bi se priredilo še več takih večerov.

Podporni fond. Da se čim bolj poviša podporni fond našega društva, prosimo vse naše tovariše, da se pri poravnava v pisarnah spominjajo našega društva ter pri sklepanju poravnav mislijo na naš podporni fond.

Ptujska krajevna skupina Društva odvetniških in notarskih uradnikov s sedežem v Mariboru.

V I. vrsti od leve na desno: Janko Likar, predsednik ptujске skupine, 2) Ivanka Podmenik, 3) Dragotin Gilčvert, predsednik osrednjega društva v Mariboru, 4) Olga Weinarđit, blagajničarka, 5) odvetniški kandidat Dr. Jurij Sluga. V II. vrsti od leve na desno: 1) Jakob Srebotnik, 2) Karel Mir, 3) Rozika

Vidovič, 4) Bogo Christof, tajnik, 5) Pavla Šegula, 6) Oroslav Selmajer, 7) Ela Borovič in 8) jurist Simon Petrovič. (Ostali člani in članice so bili na dan V. občnega zbora te skupine, dne 19. junija 1927, odsotni.)

Iz pisarniške prakse.

Odmeritev stroškov v izvršilnem postopanju § 74 i. r. in § 5 odv. tarife itd. Sklepi E 1919/26 in E 1591/26 Ptuj ter rekurzna rešitev 30. septembra 1926 R III 342/26 Maribor.

I.

Glede odmere stroškov v splošnem se sklicujem na št. 1—4 »Odvetniške pisarne« iz leta 1924. pod rubriko »Iz pisarniške prakse«. Besedilo odvetniške tarife je tako jasno, da zamore vsakdo pravilno tolmačiti posamezne določbe. Vendar se čestokrat dogaja, da se stroški, če ne pravilno odmerjajo, pa napačno posamezne določbe odv. tarife razlagajo. V predmetnem slučaju se je vodila v Ptujju izvršba po prisilni dražbi v izterjanje terjatve po Din 1.641,25 z obrestmi, pravdni stroški Din 506.— in stroški mobilarne izvršbe po Din 226.—, skupni izvršilni interes — torej vrednost zahteve Din 2.375,25 ter gre za sestavo predloga na dražbo nepremičnin Din 120.— Sodišče pa je odmerilo za sestavo tega predloga stroške Din 82,50 in neopravičeno črtalo sledeče postavke: Za obširno poročilo stranki s podukom glede dražbe. Kakor notorično, so danes skoraj vse dražbe brezuspešne vsled pomanjkanja kupcev. Zato se mora o vsem stranko podučiti in je te

stroške smatrati potrebnim. Za poročilo stranki o prodaji pod roko se mora s poštnino vred pasirati nastavljeni znesek Din 11.—. Vsak zastopnik mora stranko obvestiti, da eventualno navede kupca iz proste roke, da se prodaja izvrši, ker se sicer ista ustavi in je zastopnik odgovoren svoji stranki za vso škodo.

Sklep rekurznega sodišča v Mariboru z dne 30. septembra 1926 R III 342/26 E 1591/26 se glasi, da se je rekurzu ugodilo ter so se stroški zvišali na Din 290.—. Na Din 240.— odmerjene stroške je šteti za nadaljne izvršilne stroške.

RAZLOGI:

Besedilo § 74 i. r. napram besedilu § 41 c. p. r. nalaga izvršilnemu sodniku dolžnost, da pri odmeri izvršilnih stroškov posebno strogo postopa, da prepreči ravno v izvršilnem postopanju možno in navadno zlorabo stroškovnih pravic. A navzlic temu strogemu stroškovnemu načelu izvršilnega reda je izvršilni sodnik predmetno prerigorozno postopal.

K potrebnim stroškom izvršilnega postopanja spadajo gotovo tudi stroški za potrebna obvestila zastopane stranke po odvetniku o posameznih izvršilnih korakih in izvršitvah. Rekurent se opravičeno pritožuje, da izvršilni sodnik tega ni vpošteval in

črtal vsa poročila stranki, tako poročilo o dražbi, o sprejemu dražbenega oklica, o prodaji iz proste roke in poročilo o dovoljenem pristopu k dražbenemu postopanju. Ta poročila so bila potrebna in jih je bilo honorirati po tarif. post. A 4) odv. tar. prištevši navadno poštnino s 11 Din, za vsa tri pisma 33 Din. Tudi stroški, ki so nastali z naročilom zemljeknjžnega izvlečka potom odvetnika, so bili potrebni, že z ozirom na to, da je notorično, da bi se bila izvršitev izvlečka po direktnem naročilu pri sodišču vsled preobložitve z delom zavlekla in ker zahtevajoči stranki ob vložitvi izvršilnega predloga ni moglo biti znano, da je od drugega upnika dražbeno postopanje že uvedeno. V danem primeru je bilo torej na mestu, da se je zastopnik zahtevajoče stranke obrnil na substituta na kraju zemljeknjžnega sodišča. Vendar pa je zahtevek substituta previsok, ker njegov posej ni obstojal v drugem, kot da je po sprejemu pisma zastopnika zahtevajoče stranke poizvedel v zemljiški knjigi in o že uvedenem dražbenem postopanju poročal, za kar je nagrada Din 20 (tar. post. točka 4c, 9a in C 13 odv. tar.) zadostna. Za odpošiljatev stroškov substituta gre z ozirom na poštno takso in tar. post. C 12 skupaj 2.50 Din.

Za sestavo izvršilnega predloga, ki ga je honorirati po tar. post. t. 3 odv. tar. ni merodajen zgolj glavnični znesek, temveč vrednost vseh zahtev, torej tudi že odmerjenih pravnih in izvršnih stroškov (§ 5 odvetniške tarife) tako, da gre zahtevajoči stranki za to postavko 120 Din za 37.50 Din več, kakor je prvi sodnik odmeril.

L. Hrašovec.

II.

Pred vložitvijo izločilne tožbe glede zarubljenih predmetov, opominjati le pravilno zahtevajočo stranko samo ne zastopnik v ogib posledic § 45 c. p. r. (Sodba C IV 47/27 Maribor in rekurzna rešitev R III 201/27 (C IV 47/27) Maribor.)

Vodila se je proti ženi N. N. mobilarna izvršba ter so se baje zarubili predmeti, ki so last njenega moža, ki ni dolžnik. Mož zavezanke je pozval ustmeno in pisмено zastopnika zahtevajoče stranke, da ustavi izvršbo na vse zarubljene predmete, ki so njegova last. Zastopnik k temu ni bil upravičen in tudi ne primoran, vsled česar je mož zavezanke vložil kot lastnik zarubljenih premičnin tožbo pod C IV 42/27 radi nedopustnosti izvršbe. Pri prvi razpravi je zahtevajoča stranka, sedaj toženka, priznala tožbeni zahtevek, ugovarjala pa je, da ni dala povoda za tožbo, ker se je ni pravilno opominjalo, da bi zamogla izvršbo na izločevane predmete ustaviti ter predlaža, da se obsodi tožnika v povračilo s tožbo povračilo stroškov.

Razlogi.

Tožbenemu zahtevku glede nedopustnosti izvršbe je bilo ugoditi, ker ga je toženka pripoznala. Sporno pa je stroškovno vprašanje, ko toženka trdi, da ni dala povoda za tožbo.

Zahtevajoči upnik more kot toženec v izločitvenih pravnih, če pri naroku takoj pripozna tožnikovo zahtevo, le tedaj s pridom uveljavljati, da ni dal povoda k tožbi, ako mu tožnik ni pred tožbo natančno označil, katere stvari si lasti in iz kakšnega pravnega naslova.

V predmetnem slučaju je tožnikovo pismo tožencu z dne 23. aprila 1927 v slednjem oziru sicer nepopolno. Po pričevanju N. N. pa je dokazano, da je tožnik tudi osebno prišel k toženkinem zastopniku in

uveljavljati svojo pravico. Četudi bi se smatralo dokazan, da tožnik tudi pri tej priliki ni navedel pravnega naslova in načina pridobitve zarubljenih predmetov, je imel zastopnik priliko in dolžnost, da ga sam tozadevno natančneje povpraša. Potemtakem nista podana oba pogoja § 45 c. pr. r. vsled česar je bilo razsoditi kot v sodbinem stavku navedeno.

Vsled rekurza toženkinega zastopnika je okrožno kot rekurzno sodišče v Mariboru pod R III 201/27 izdalo sklep, s kojim je rekurzu ugodilo in spremenilo stroškovni izrek s tem, da je obsodilo tožnika v povračilo pravnih stroškov toženke.

Utemeljitev:

Pravdni sodnik je naložil pravdne stroške v plačilo toženki iz razloga, da nista podana oba pogoja § 45 c. pr. r., ker da je po pričevanju dokazano, da je tožnik tudi osebno prišel k zastopniku toženke in uveljavljati svoje pravice. Če trdi, da bi se tedaj smatralo dokazan, da tožnik tudi pri tej priliki ni navedel pravnega naslova in načina pridobitve lastnine zarubljenih predmetov, je pa imel zastopnik priliko in dolžnost, da ga sam tozadevno natančneje povpraša.

Pravdnemu sodniku ni pritrčiti.

Glasom pričevanja N. N., kateremu prisojajo pravdni sodnik vero, je prišel tožnik osebno v pisarno doktorja, kot zastopnika zahtevajoče sedaj tožene stranke v izvršilni zadevi nekaj dni pred pismenim opominom, češ, da so zarubljeni predmeti njegova last, ne da bi bil povedal, kako so postalj njegova last, nakar da mu je on odvrnil, da kot zastopnik ni upravičen ustaviti izvršbe in da se naj radi tega obrne na stranko samo.

Glasom pismenega opomina 23. aprila 1927 je na to tožnik uveljavljati svojo lastninsko pravico pisмено in zahteval ustavitve izvršbe v treh dneh, toda zopet od drja . . . kot zastopnika zahtevajoče, sedaj tožene stranke v izvršilni zadevi, ne da bi bil tudi sedaj navedel naslov in način pridobitve lastnine z dokazili.

Ob tem stvarnem položaju pa predleži tudi drugi pogoj § 45 c. pr. r., da tožena stranka, rekurentinja, ni dala povoda za tožbo. Tožeča stranka bi se namreč bila morala pravilno obrniti na toženo stranko samo, ne pa na njenega zastopnika v izvršilni zadevi, to tem bolj, ko jo je zastopnik sam odkazal na toženo stranko samo, češ, da on ni upravičen izvršbe ustaviti. To bi bila storila tožeča stranka tem lažje, ko biva istotam kot toženka.

Brezpomembno je vsled tega, dali je tožeča stranka v pisarni drja . . . navajala naslov in načine pridobitve lastnine ali ne, ko bi bila morala to storiti napram toženi stranki sami, in ni niti trdila, še manj izkazala, da bi bil dr. . . kot zastopnik zahtevajoče stranke sedaj tožene stranke v izvršilni zadevi pooblaščen in upravičen podati priznanje lastninske pravice in izvršbo na izločene predmete ustaviti.

Rekurz je bil po izvedenem upravičen, vsled česar mu je bilo ugoditi.

Odločba o stroških temelji na § 41, 50 c. pr. r. in 78 i. r.

III.

O dopustnosti mobiljarne izvršbe proti državnemu zakladu kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev. (Cg. I 12/25 Maribor, E 136/26 Rogatec in R II 55/26 Ljubljana.)

Proti državnemu zakladu kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev se je vodila za 31.673 Din na

podlagi pravomočnih sodb mobilarna izvršba. Kot izvršilno sodišče je v predmetnem slučaju nastopalo okrajno sodišče v Rogatcu. Dovolilo pa je izvršbo pravdno sodišče, t. j. tuk. okrožno sodišče pod Cg I 12/25.

Zal nisem v stan u navesti izvajanja rekurza, kojega je vložil državni zaklad po finančni prokuraturi, vendar so ista razvidna iz sklepa rekurznega sodišča, ki se glasi:

R II 55/26-2. Višje deželno kot rekurzno sodišče v Ljubljani je v izvršilni stvari J. J. po drju. . . proti erarju kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, zastopanim po finančni prokuraturi v Ljubljani, radi 31.673 Din s prip. vsled rekurza drugo navedene zoper sklep okrožnega sodišča v Mariboru od 13. aprila 1926. Cg I 12/25-20, s katerim se je dovolila izvršba z rubežem in prodajo premoženja zdravilišča v Rogaški Slatini, v nejavni seji storilo sledeči

sklep:

Rekurzu se ne ugodí.

Razlogi:

Pritožitelj pobija prvosodni sklep iz razlogov:

1. da zdravilišče v Rogaški Slatini ni identično z državnim zakladom kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, ker se nahaja le začasno v državni upravi;

2. da je po § 1441 o. d. z. izvršba zoper erar dopustna le v premoženje tiste upravne enote, ki je faktično dolžnica, torej v navzočem primeru le v premoženje uprave državnih železnic, ne pa v premoženje zdravilišča v Rogaški Slatini, spadajoče v resor za narodno zdravstvo;

3. da se zahtevajoča stranka ni izkazala, da ji je pristojna upravna panoga odrekla nakazilo;

4. da je izvršba nedopustna z ozirom na določbe § 15 i. r. in dv. dekreta z dne 21. sept. 1798 št. 434 z. j. z. in

5. da terjatev zahtevajočega upnika še ni zapadla v plačilo, ker še ni predvidena v državnem proračunu. Toda nobeden teh ugovorov ni utemeljen.

V onem pod točko 1. izvaja pritožitelj po vsebini navedb očitno trditev, da posega zahtevajoči upnik s svojo izvršbo v pravico tretjih, izvenobveznega razmerja stoječih (§ 37 odst. 1. i. r.). Take ugovore pa je moči uveljavljati le s tožbo. (§ 37 odst. 2 i. r.)

Ad 2. Določbe § 1441 o. d. z. se mora tolmačiti kot strogo izjemna in je ni raztezati na izvršilno postopanje. Subjekt vseh erarju pristoječih imovinskih pravic je državni zaklad brez ozira na to, ali izvirajo iz ene ali druge upravne grane.

Ad 3. Pritožitelj priznava izrecno, da je zahtevajoča stranka vpsolala na pristojno oblastvo opomine radi plačil izvršljive terjatve. S tem je zadostila predpisom državnega računovodstva ter je mogla upotiti izvršbo, bodisi, da ji je bilo odrečeno nakazilo, in to molče ali izrecno; ali da ni prejela plačila v zlic nakazilu.

Ad 4. Določba § 15 i. r. je izjemna določba, ki se sme uporabljati za določen primer, a se ne sme razširjati. Sicer pa zdravilišča v Rogaški Slatini ni subsumirati pod naprave, omejene v § 2 ukaza z dne 6. maja 1897 št. 153 k. z. Določbe dv. dekr. z dne 21. sept. 1898 št. 434 z. j. z. pa na navzoč primer niso vporabne, ker pritožitelj sam ne trdi, da gre za nepremično državno imovino.

Ad 5. Predpisi čl. 60 in 66 zakona o računovodstvu urejajo izplačila pro foro interno, ne vplivajo pa

na paricijski rok določen v izvršilnem naslovu. Na nje se potemtakem pri dovolitvi izvršbe ni ozirati.

Neutemeljenemu rekurzu je bilo odreči vsak uspeh.

Razne vesti.

Himen: Tov. **Ivanka Resman**, naša zvesta članica in požrtvovalna odbornica se je poročila z g. **Dr. Forcesinom**, vladnim tajnikom v Mariboru. Naše prirsčne čestitke obema.

Odvetniško pisarno je otvoril naš podporni član g. **Dr. Mihajlo Stajko** v Mariboru na Aleksandrovi cesti — nasproti postaji drž. kolodvora. Kot stenografinja in strojepiska je vstopila v to pisarno naša pridna odbornica tov. **Milica Pušenjak**, bivša tajnica naše II. skupine v Murški Soboti.

Nov odvetnik: **O. Dr. Makso Šnuderl** je otvoril odvetniško pisarno ter jo priključil odvetniški pisarni dosedanjega šefa g. **Dr. Leopolda Boštjančič**, odvetnika v Mariboru na Aleksandrovi cesti.

Razdružila sta se mariborska odvetnika gg. **Dr. Fritz Juritsch** in **Dr. Karl Kieser**. Slednji se je odselil v lastno odvetniško pisarno v Mariboru na Aleksandrovi cesti.

Brezposelne podpore se dobijo od Borze dela v Mariboru potom naše strokovne organizacije. Kdor je postal brezposeln in ima predpogoje, lahko vloži potom našega društva ali direktno pri Borzi dela v Mariboru prošnjo za brezposelno podporo.

Predpogoji so zlasti: Prosilec mora biti v zadnjem letu najmanj 6 mesecev ali v zadnjih 2 letih vsaj 1 leto zavarovan pri bolniški blagajni.

V tem slučaju ima pravico do 6 tedenske podpore dnevno po 20 Din za se in po 5 Din za vsakega družinskega člana za isto dobo.

Ako je prošnja potrjena od strokovne organizacije, koje član je prosilec bil, dobi zvišano podporo, neorganiziranci dobe znižano brezposelno podporo. Borzo dela vodi g. Rudolf Golouh, kot šef. V sosvetu soddločujejo sosvetniki treh klubov Delavske zbornice gg. **Semenič, Ošlak, Tumpej in Gilčvert**.

Posebno brezposelno podporo dobe potrebni društveni člani obojega spola od Društva odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru v smislu sklepov občnih zborov v Mariboru 12. junija 1927 in v Ptuju 19. julija 1927 in sicer le oni, ki so postali brezposelni brez lastne krivde in so bili **nepretrgoma člani** osrednjega društva ali skupin vsaj 2 leti ter s članarino in naročnino niso v zaostanku. O višini podpore odloča odbor osrednjega društva.

Pogrebna najmanj 1000 Din se prizna onim, ki so najmanj 10 let plačujoči člani društva. Umrlim s krajšo člansko dobo določi odbor višino pogrebne po potrebi in v očišled vsakokratnega stanja pogrebnega fonda. Ne pozabite na poseben članski prispevek po 10 Din ob novem letu za ta fond. Kdor ni v društvu organiziran, ali je s članskimi prispevki v zaostanku, nima pričakovati nikake pogrebne.

Posredovanje služb. Društvo posreduje glede služb v prvi vrsti za svoje člane. V izjemnih slučajih sklepa o tem društveni odbor. Prošnje je vložiti pismeno — če le možno 14 dni poprej — z navedbo osebnih podatkov, kakor starost, pristojno občino, šolsko izobrazbo in po vrsti dosedanje službe. Priložiti je prepise spričeval. Ustne prijave so manj učinkovite, ker se morajo pred posredovanjem izvršiti potrebne poizvedbe glede kvalifikacije, zanesljivosti itd.

Službe dobe: Dva uradnika z zadostno prakso pri 2 mlajših odvetnikih. Nadalje izvežban pisarnovodja z večletno prakso v Ljubljani.

Službe iščejo: 2 notarska uradnika z nad 20-letno prakso, samostojne moči. Več strojepisk in stenografinj.

Ekspozitura Delavske zbornice v Mariboru je imela v tem letu 12 sej. Sprejela je dopisov in vlog 85. Rešila in odposlala je 127 vlog in dopisov. Intervencij je izvršila 52 v raznih industrijskih, trgovskih in drugih podjetjih njenega področja v Mariboru in okolici.

Ustanovil se je Kulturni prosvetni pododsek Delavske zbornice (predsednik prof. Favaj), ki ima nalogo izvrševati predavanja, tečaje, ustanoviti knjižnico, čitalnico itd.

Delavska zbornica v Ljubljani je odstopila tej ekspozituri tudi reševanje vlog o zaposlitvi inozemskih nameščencev in delavcev v mariborski oblasti. V stiku je z Borzo dela in Inspekcijo dela.

Vodja: g. Čeh. Sosvet: gg. **Semenič, Josip Ošlak** in **Dragotin Gilčvert**.